

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra FUGLEN

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759850128/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Dæmrende bag Taagesløret,  
Sygner Maanens matte Lys,  
Og en Vind med natlig Gys  
Hvisker hende kold i Øret:  
„Hvorfor vil Du døe, Marie?  
Hvorfor kalder Du paa Gud?  
Ti, og kast Din Byrde ud, –  
Let Din Synd Du kan fortie!”

Bleg hun rejser sig og gruer, –  
Hvis var Stemmen, som har talt?  
Taushed ruger over Alt,  
Intet Levende hun skuer;  
Dog bevæges Løv og Grene,  
Skjøndt der lufter Ingen Vind,  
Og hun gyser i sit Sind,  
Føler syndig sig og ene.

Pludselig, som gik et Dække  
Fra den lune Sommernat,  
Myldrer det i Skov og Krat,  
Pusler det bag Busk og Hække: –  
Hvirvlende omkring i Bue  
Suser Ellepigen hen,  
Og som tusind Lygtemænd  
Staaer den hele Eng i Lue.

Hvor er Frelse for den Svage?  
Skoven er ej, hvor den stod, –  
Aaen skummer som en Flod,  
Gynger fremad og tilbage;

Og en skummel Afgrund gaber,  
Som har slugt Vej og Sti, –  
„Alting, Alting er forbi!“  
Højt hun jamrer til sin Skaber.

Tys! det larmer fjernt histnede,  
Det er Glam fra Gaardens Hund,  
Lys i Farens mørke Stund,  
Stjernen, som kan hende lede.  
Øjet lukker hun forvoven.  
Blindt fortvivlet frem hun gaaer,  
Og da Blikket op hun slaaer,  
Er hun kommen alt i Skoven.

Der, i Taageklæder hvide,  
Skyde sig med lange Fjed  
Tause Skikkelse afsted  
Ganske tæt ved hendes Side;  
Og som Snøge Træets Rødder  
Krybe under Løvet's Hang,  
For at hindre hendes Gang  
Og forvikle hendes Fødder.

Barnet sig i Smerte vaander,  
See, da glemmer hun sin Nød,  
Skjælver kun for Barnets Død,  
Priser Gud, da frit det aander. –  
Men i samme Stund er svunden  
Nattens hemmelige Færd,  
Og i roligt Maaneskjær  
Ligger Gaarden foran Lunden.